

SGK-jentene fosser frem, trolig tidenes beste sesong i 2010

Et av de beste årene noensinne i Stavanger Golfklubb. Det er kommentarene når 2010-sesongen for jentene gjøres opp. Juniorene fra SGK har i år bidratt til å sette klubben på golfkartet. Ikke minst lag-NM viste at de er klare til å kjempe med de aller beste. Klaffer det, kan vi være på toppen av pallen allerede ved NM i 2011, tror trener Henning Lindanger. Det passer godt for jentene som hater å tape, og som sikter høyt!

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Det handler altså om Katerina, Marthe, Karoline, Julie og alle de andre. De tre førstnevnte er allerede på elitenivå, mens Julie er en av dem som er på vei opp.

Hva er det de har gjort som har gitt en så god sesong?

Et av svarene er åpenbart at de har fått ytterligere ett år på nakken. Det betyr blant annet mer erfaring. Dessuten trives de sammen, enten de er hjemme eller på reisefot. Men jentene mener også andre forhold har bidratt til et vellykket år.

-For min del har jeg jobbet mye med det mentale i år, forteller **Katerina Jæger**. Det går på hva jeg tenker på, hva som opptar hodet mitt. Og ikke minst, hvilke forventninger jeg har til meg selv. Sesongen min startet ganske dårlig. Jeg slet, selv om jeg følte at jeg spilte bra. Når jeg i dag ser tilbake på de første månedene av 2010, forstår jeg at jeg satte et feil press på meg selv. Heldigvis fikk jeg kjapt orden på tankene, og dermed løstnet også det sportslige. Og slik sett lærte jeg mye om det mentale av dette, forteller Katerina som i august begynte på toppidrett på Svithun vgs i Stavanger.

Marthe Wold går siste året på Skeiene ungdomsskole i Sandnes. I likhet med Katerina ser også hun tilbake på 2010 som en sesong hvor hun har utviklet seg som golfspiller. De to jentene var blant dem som ble tatt ut til å representere Norge i årets Tinius Cup, landskampen mellom Norge og Sverige.

-Jeg har fått mer erfaring de siste par årene, både gjennom turneringer her hjemme og internasjonalt. Samtidig tror jeg at jeg er blitt flinkere til å ta med meg det jeg lærer. For meg handler det ofte om å se muligheter.

Et knippe SGK-jenter sammen med trener Henning Lindanger. Fra venstre, Julie Lied, som tilhører Fana GK og som for tiden går på skole i Stavanger og trener i vår klubb, Katerina Jæger, Karoline Woie, Marthe Wold og Julie Aas Nordin

Slå ulike typer slag, og i det hele tatt vite hva jeg skal jobbe med for å bli en bedre golfspiller. 2010 er første året mitt i Stavanger, etter at jeg meldte overgang fra Sola Golfklubb. Jeg trives veldig godt her, og synes Henning, min hovedtrener, gir meg masse påfyll. Teknikk. Putting, Chipping. Sving. Jo, jeg føler at jeg er blitt bedre på de fleste områdene dette året. Ved siden av Henning, må jeg også nevne Jan Egil Nærland, som ikke minst bidrar mye mentalt. Nytt av året er det også at **Karoline Woie** er tilbake. Etter at hun har slitt med en skade, er hun glad for å komme i gang igjen. For selv om hun tidvis må ta hensyn til ryggen, er det ingen tvil. Det er på golfbanen Karoline vil være.

-Jeg har jo ikke spilt mange turneringer i år. Likevel var det utrolig deilig eksempelvis å kunne spille Junior-NM. Det var bare gøy. Framover er mitt fokus å gjøre de rette tingene. Det vil si trene riktig og bevisst rent fysisk. Så tar jeg er skritt om gangen, sier Karoline.

Å spille golf på Katerinas, Marthes og Karolines nivå, krever jobbing med et langsiktig perspektiv. Når de snart avslutter 2010-sesongen, begynner planlegging av neste år. En god mål- og handlingsplan er bare noe av det som skal på plass. Juniorgolf på dette nivået betyr mye reising, treningssamlinger, turneringer – ja, jentenes ukeprogram er stort sett fylt av golf i en eller annen form.

-Du lærer deg å bli strukturert. Skal man klare skole og golf og samtidig får begge deler til å fungere, er det nødvendig. Sier jentene, hvor samtlige ligger godt over snittet på skolen. Heller ikke der kommer resultatene uten innsats. -Jeg tror nok vi alle er flinke til å gå hundre prosent inn for det vi gjør. Det hjelper oss både i golf og skole, sier Marthe.

Framtiden - hva med den?

Katerina er klar, og hun uttaler seg gjerne på vegne av alle: Planen – og drømmen – er collegegolf i USA. En fantastisk mulighet til å få utviklet og perfektionert golfen, samtidig som en god utdanning er innenfor rekkevidde. Det betyr at jentene ikke ser for seg at golfkarrieren er over når de er 19, og livet som junior nærmer seg slutten.

-Neida, det er da det begynner. Jeg tror vi er enige om at vi i årene fram til vi er 18-19 legger grunnlaget for det som forhåpentligvis kommer senere, sier Karoline.

Hva er det som driver dem? Som inspirerer? Og som viser at det ER mulig?

De tre jentene har flere forbilder. Noen av dem er golfere, andre ikke. Tutta og Tiger – ja, selvsagt. Men også utøvere som Petter Northug jr., Frank Løke og Kjetil André Aamodt. Idrettsfolk som er rå i det de gjør. Som gjør ting folk flest ikke trodde var mulig. Og som, slik jentene selv uttrykker det, har en sykt sterk vilje. Du ser at de brenner for det de gjør. De hater å tape. De VIL lykkes. Det handler om indre motivasjon. Det å ville det – sterkt nok. Det er mange som har lyst, også innen golfen. Men det er få som er villig til å betale det som det koster. Øvelse gjør mester. Det vet jentene, som ukentlig legger bak seg et tosifret antall trening. Et snitt på 30-40 timer er ikke uvanlig.

Golf- eller treningstalenter?

De tre jentene tror først og fremst det er treningen som gir resultater. Det er vanskelig å si hvor de hadde vært om de ikke hadde lagt ned time etter time på rangen eller treningsgreenen. Men samtlige tror resultatene hadde vært annerledes enn det de er i dag.

-Og målet, hva er det? Hva er det dere vil oppnå med golfen?

-Å leve av den, kommer det nokså samstemmig fra Katerina, Marthe og Karoline. Det vil si å reise, oppleve verden – og realisere Drømmen. Og for å kommet dit, handler det om det lille ekstra. Viljen. Og motivasjonen. Jentene i Stavanger Golfklubb har det hele. De vet hva de vil. Og er underveis.

NOEN MILEPÅLER 2010

Marthe Wold:

- 2. plass titleist tour Meland
- 2. plass junior NM lag
- Uttak til European Young Masters
- Uttak til Italian International Ladies Championship
- Uttak til Junior Masters Invit.
- 4. plass Suzann Junior Challenge Landsfinale
- Uttak Tinius Cup 2010

Katerina Jæger:

- 6. plass junior NM
- 2. plass junior NM lag
- 12. plass Titleist Tour Meland
- 3. plass Suzann Junior Challenge Landsfinale
- Seier på Jr. Regiontour på Sola og Jæren
- Uttak Tinius Cup 2010

Til topps i årets siste Titleist Tour – juniorsatsingen blomstrer

Petter Mikalsen gjorde like godt rent bord da årets siste Titleist Tour gikk av stabelen på Kragerø GK. Etter å ha knivet i teten gjennom hele turneringen, toppet han spenningen ved å gå til omspill med Kristian Krogh Johannesen. Petter vant, og sikret seg dermed karrierens første seier på Titleist Tour.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST) OG ELLEN JEPSON FOTO)

Petter Mikalsen har hatt en fin utvikling de senere årene. Her i dyp konsentrasjon under årets KM

For den lovende SGK-spilleren, som i august begynte på toppidrett ved Svithun vgs i Stavanger, markerte årets siste Titleist Tour en for øvrig flott sesong med mange sterke prestasjoner på banen. Han har gjennom året blant annet vært tatt ut til å representere Norge i flere viktige internasjonale turneringer, blant annet i England og Italia. Ved siden av våre andre elitespillere, viser Petter at klubben er på golfkartet mer enn noen gang!

En bred rekruttering er grunnlaget for et godt juniormiljø. Det sier Karen E. Gilje Woie som leder Junior- og elitekomiteen i SGK. Karen forteller at man det siste året har utarbeidet en strategi for juniorarbeidet. Visjonen vår er å være landets ledende klubb i utvikling av golfspillere. -Skal vi klare det, må vi ha et godt tilbud på alle nivå. Bredde gir grunnlag for å være en klubb for alle, samtidig som det er en forutsetning for å kunne rekruttere og utvikle spillere på elitenivå, sier Karen.

Ved siden av bred rekruttering har vi selvsagt ambisjoner om gode sportslige resultater. Og som grunnlag for det hele, trenger vi gode treningsfasiliteter og et planmessig treningsarbeid. Det omfatter blant annet mål- og handlingsplan for spillerne våre.

Høsten 2010 er drøyt 30 juniorer i en av satsingsgruppene i klubben, det vil si i Yngre runner up, Runner up, Elite Trainee eller Elite. Det sportslige ansvaret for gruppene har proene våre, Henning Lindanger, Jan Egil Nærland og Gunnar Løvik. I tillegg har gruppene hver sin ansvarlige fra Junior- og elitekomiteen. Frode Vassbø har fokus på de yngste, Kjersti Jæger har ansvaret for Runner up, Morten Helliesen for Elite Trainee og Tore Mikalsen for Elite.

Å styre virksomheten

SGK er en stor bedrift. - Her nytter det ikke med tut og kjø, sier formann Bernt Malmo. - Hvis vi ikke passer godt på, kan vi få store problemer, slik mange golfklubber har. Derfor jobber en arbeidsgruppe i styret – Solveig Aasland, Odd Engelsgjerd, Åge Westbø og jeg – med utkast til en virksomhetsplan som hele styret nå skal se på. Planen skal gjelde for fem år, og bygger på den som gikk ut i fjor.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Stikkord i utkastet er økonomi, anlegg, junior og elite, miljø, og kommunikasjon.

- Økonomi er et viktig styringsverktøy. Vi har godt over 20 millioner i gjeld, og må passe på at økonomien er sunn og solid til enhver tid. Nå ser det for eksempel ut til at inntektene fra greenfee stiger. Etter så store investeringer måtte det jo være attraktivt for folk å komme og spille her. I første omgang prioriterer vi å nedbetale gjeld. Planen er å betale ned litt over 1 million i året. Renter kommer selvsagt i tillegg. Og dersom vi får mer inntekt enn budsjettert, går det vi får inn ekstra til å betale ned gjeld, forklarer Malmo.

Økonomi bestemmer takten

- For banen blir første prioritet å holde den standarden vi har nå. Vi må gjøre mer med treningsområder og rangen, men økonomien vil bestemme når. Videre må vi passe på at de ansatte får slike vilkår at dette er en god og tiltalende arbeidsplass. Styret ansetter ikke lenger, men legger føringer for administrasjonen. Atskillige millioner er investert i utstyr, som slites mye i løpet av sommeren. Om vinteren må det repareres, og da er det

Greenen på hull 11, fremdeles opphøyet etter ombyggingen, ville sikkert gledet Torolf Smedvig

viktig å ha folk som kan fikse det slik at vi unngår å sende alt på verksted.

For ham som formann er det aller kjekkeste å se hvor fin banen nå er blitt. Det er lærerikt, også: Bernt Malmo har blant annet fått et innblikk i hvilken vitenskap gras er. En ekspert kan sitte og snakke en hel dag, og har da bare så vidt berørt emnet. Det opplevde han da George Shields, konsulent for Europaturen, var her for å vurdere anlegget vårt.

At greenene er blitt vanskeligere, er for lengst blitt kostbart tydelig for de fleste spillerne. De nye greenene er bevisst undulert, fordi banen er såpass kort. Nå går det an å klippe så lavt i det såkalte avrenningsområdet at ballen fyker rett av. Men her må alt avveies: greenene må ikke bli lynraske, for da blir de for vanskelige.

Enestående juniorsatsing

Junior og elite er en stolt post. - Ingen andre klubber – ikke en gang de største klubbene på Østlandet – har juniorbudsjett som kan måle seg med vårt. SGK bruker opp mot en million i året på å subsidiere trening og reiser, og dette gjør jo klubben meget attraktiv for unge talenter. Dessuten, etter at jentene har markert seg så bra i år, må klubben fortsette å prioritere innsatsen her. Vi betaler en symbolsk sum til kommunen i leie for området. Jeg ser det slik at på denne måten, gjennom bevisst juniorarbeid, kan vi gi noe tilbake.

Respektere tradisjonene

Miljø er også et positivt ladet ord hos oss. Klubben har et positivt og sunt komitéarbeid,

og dette må utvikles videre. Noen komiteer er lagt ned, noen nye er kommet til. - Tidene forandrer seg, og det må vi også, sier Malmo.

- Samtidig må vi respektere tradisjonene og holde dem ved like. Da vi laget nye hull 11, ville arkitekten senke greenen og gjøre det flatt. Men jeg hadde hørt at det var akkurat det hullet ildsjel, pådriver og sponsor Torolf Smedvig var mest fornøyd med. Altså sa vi OK, da skal det fortsatt være slik. Og så ble det jo veldig bra!

Se på kommunikasjon i andre klubber

Kommunikasjon er i støpeskjeen. - Klubben må til enhver tid ha formålstjenlige kanaler for å nå flest mulig av medlemmene. På Bogstad har for eksempel greenkeeper en egen nettside hvor han skriver nesten hver uke. Medlemsmassen forandrer seg. De yngre leser knapt noe som ikke er på data. Men nettsider må være noe helt annet enn det vi har nå; vi må gi mer informasjon, og stadig oppdatere. I dag styrer administrasjonen vårt nærvær på nettet, og vi i styret hadde ikke lagt opp noen strategi. Vi må se hva som funker for andre klubber, og la medlemmene få et ord med i laget. Røffen eller ikke Røffen, det er et åpent spørsmål.

Midt oppe i alt dette, får formannen spilt noe golf? - Å ja, ganske mye. Medal hver torsdag, turneringer i helgene, og så reiser jeg en del til utlandet. Og da ser jeg jo at denne banen så absolutt tåler sammenligning med det vi spiller på ute!

Bernt Malmo må å ha tungen rett i munnen for å sikre god styring både på ballen og på klubben vår

Banen er vår - og holder høyt europeisk nivå

Så fin har banen aldri vært før. Reaksjonene er like, også fra utlendinger: banen vår holder høyt europeisk nivå. Vi er mellom 1900 og 2000 medlemmer, og mange føler et sterkt eierforhold. Hvis vi klager, gjelder det vanligvis langsomt spill. Langt de fleste innspillene til lederne er konstruktive, forteller daglig leder Steinar Fløisvik. Og én stor fordel med Golfbox er at så mange medlemmer bidrar til å fylle ut grupper og da kanskje også blir kjent med andre enn dem de spiller fast med.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON FOTO)

Mye felles med Bogstad

Stavanger Golfklubb har mye felles med Bogstad: vi er mer enn 50 år gamle og har derfor medlemmer i alle aldersgrupper, i motsetning til de nye klubbene som for det meste bare har aktive nye medlemmer. Dette med så stort spenn i alder, og så mange medlemmer med lang fartstid, preger klubbkulturen. Klubbfølelsen ble røynt gjennom årene med søle og bråk og provisorier, og ble faktisk styrket. Dette slo ut først i enstemmig oppslutning om massiv rehabilitering av banen, deretter i en enestående lojalitet gjennom de vanskelige årene, og viser seg nå i utbredt stolthet over klubb og anlegg.

Bogstad og SGK har gjennomgått samme

prosess, med store investeringer i omfattende utbedringer. Dessuten er de to alene blant storklubbene i å drive uten omsettelige aksjer.

Under den norske golf-boomen midt i 1990-årene etablerte nye golfklubber seg som aksjeselskaper. Mange medlemmer trodde disse aksjene var gull verd. SGK foretok en juridisk betraktning, og konkluderte at det ville bli for komplisert å gå over til aksjeselskap. I etterkant har det vist seg å være en meget gunstig avgjørelse. Ikke bare er golfaksjer dumpet i verdi, men medlemskontingenten er gjerne heftet til dem, slik at folk som ikke får solgt aksjene, må fortsette å betale kontingent selv om de ikke bruker klubben sin.

Kontakter via Golfbox

Typisk sett er omtrent tredjeparten av medlemmene i norske golfklubber aktive spillere. I vår klubb er under halvparten så aktive at de henter ut handicap. Spillerne som deltar i turneringer, utgjør selvfølgelig en hard kjerne. Både damer, herrer og juniorer har egne miljøer, men etter hvert blander medlemmene seg mer, ikke minst fordi det er så enkelt å gå inn på Golfbox og sette seg opp der det er plass, i stedet for å sitte lenge i telefonen for å finne medspillere.

Enkelte misbruker Golfbox og setter opp fiktive spillere fordi to spillere vil råde grunnen alene. Slikt kan administrasjonen sjekke uten problemer, og det hender at den slår ned.

Husker dere dette? Det er bare snaue ett til to år siden deler av banen så ut som rene anleggsområdet med fairways og greener endevendt

Banen skal stadig forbedres. I vinter vil bl.a den gamle muren som grenser til vannet på denne siden av hull 3 oppgraderes og Vaskehusbekken skal få endret løpet en smule

Ka nå?

Daglig leder
Steinar Fløisvik

“Ka nå?” spør mange medlemmer. - Nå gir vi meget høy prioritet til å holde et dyrt anlegg i virkelig god stand, og til å fullføre oppgraderingen, forteller Steinar. - Vi som har vært med så mange år, vet at vi må være på hogget med vedlikehold.

En bane gror fort over. Nå gjenstår dessuten noe arbeid med greener. Teesteder skal bygges om, og treningsområder oppgraderes. Økonomien vil avgjøre hvor mye banens egne folk skal utføre, og i hvilken grad Niblick, som sto for rehabiliteringen, kan komme inn.

Klubben har 10 årsverk på banen. Head green-keeper må ha motivasjon og helse. Inge Ullestad har begge deler, og vil gjerne fortsette to-tre år til. Men det er en utfordring å sette sammen et godt banemannskap. Her nærmer klubben seg et generasjons-skifte, og må finne gode erstattere.

Mange norske klubber har bare norsk sjef for banemannskapet, mens resten er utlendinger. Hos oss er tre av de 10 utlendinger, to fra Polen og en fra Sverige. SGK-ledelsen mener det er viktig å rekruttere lokalt, og ser det som et stort pluss at de yngste i staben er lokale. Selv om klubben ikke kan konkurrere med Nordsjøen, er lønningene gått opp de siste årene. Og det er vesentlig for rekrutteringen at SGK tilbyr helårsansettelse; klubber som driver mest med sesongarbeid, klarer ikke å tiltrekke nordmenn.

Dugnadsgjengen står for et viktig bidrag. Vanligvis er de 12–15 karer som driver utstrakt og humørfyllt tømmerhogst i vinterhalvåret. Inge har nå merket trær rundt om, slik at gjengen kan ha oversikt til å legge opp arbeidet mer selvstendig. Denne innsatsen er en stor avlastning for banemannskapet, som da kan bruke mer tid på selve banen.

Vurderer helheten

Klubbvirksomhet blir ofte vurdert som helhet: når banen er topp, må pro-shop og kafé stå i stil. Bildet her er ganske komplisert. Mange spillere kjøper utstyr på nettet og golfklær i utlandet, slik det er det er vanskelig å holde omsetningen oppe i klubben. Proene må hente mer av sine inntekter fra undervisning og kurs. Det går bra: SGK er én av de bedre klubbene i Norge å arbeide for. Og nordmenn flest er lite innstilt på å bruke kafeen slik det er tilfellet i mange andre land. Med et par unntak – som gourmetrestauranter på Sola og Haga – er bildet likt over hele landet. I vår klubb er det sponsorvirksomheten som bidrar til et levelig nivå. Men Norge har én kjempefordel, i dugnads- og komitékulturen. - Vi har alltid behov for ildsjeler, sier Steinar. - I utlandet er det vanlig å drive bare med ansatte, som da ivaretar alt.

Når nå Nina Middelthun vil trekke seg som leder av turneringskomiteen etter å ha taklet alt fra svære internasjonale og nasjonale oppgaver, får valgkomiteen en stor utfordring. Klubben trenger gode komiteer; det er en fallitterklæring om alt havner hos administrasjonen. Og i det bildet som nå tegner seg, kan vi trygt holde begrepet fallitt for et fremmedord.

Link til én av verdens fineste linksbaner

Ikke bare kan banen vår i dag regnes med i europeisk klasse – den har faktisk en enda stoltere forhistorie enn de fleste var klar over. Den gangen da en dugnadstropp anført av Torolf Smedvig spadde og løftet og grøftet og halte og sleit fram en bane av steinet myr og kratt, var den første arkitekten Fred Smith. “Han var genial som fikk plass til 18 hull på et så begrenset område” sa erfarne golfspillere. Den gangen. Men nå har Steinar Fløisvik latt seg fortelle at den samme Fred Smith faktisk var arkitekten da Ballybunion-banen ble utvidet fra ni til 18 hull i 1927. Klubben ligger ved storhavet i County Kerry helt vest i Irland, og ble grunnlagt i 1893. Og linksbanen Ballybunion er regnet som én av de fineste i hele verden. Altså: et slektskap vi kan være stolt av!

Trivsel og motivasjon på topp, Tage har målet i sikte

2010-sesongen på Europatouren er snart historie. På et hotellrom ikke langt fra Wien gjør Eirik Tage Johansen de siste forberedelsene til Austrian Open. Her får han også mulighet til å reflektere over året så langt. Selv om det har vært både opp- og nedturer gjennom sesongen, ser han positivt på spillet. Det går rette veien. Slagene sitter bedre og bedre. Og puttene fungerer. Men nå trenger han en turnering eller to der han får sydd det hele sammen. Han vet at han kan. Det er bare snakk om tid før det skjer.

AV MORTEN HELLIESEN (TEKST OG FOTO)

Sportslige resultater og ranking – to sider av samme sak. Ikke minst på denne tiden av året drar det seg til, og mange vil vite om hva som er status. Hittil i år har Tage spilt inn 79.000 euro. Det vil si at han for tiden mangler 120.000 euro for å være sikret en plass på turen også neste år. På rankingen er han for øyeblikket nr. 161. Mye må klaffe dersom han skal beholde kortet også for 2011. Men det er mulig. Klarer han eksempelvis å klatre 11 plasser på listen i de siste turneringene, har han kommet et stykke på veien. Da spiller han kun en av tre kvalifiseringsrunder for 2011. Én mulighet er også tourens kommende Qualifying School - Q school - i

november, hvor et stort antall spillere kjemper om et lite antall plasser på den gjeveste touren i vår del av verden. Klarer han topp 30 her, er mulighetene gode. Skulle ikke noe av dette klaffe, blir det Challenge Tour i 2011. Selv om han innrømmer at han her og nå synes det hadde vært et nederlag, vet han at han vil være topp motivert for å satse uansett. Og målet? Europatouren 2012, så klart.

- Du virker som du er i stand til å legge bak deg et nederlag, fokusere og raskt komme deg videre mot nye utfordringer. Er du så sterk, eller er det bare noe vi som følger deg utenfra, tror?

- Det er selvsagt et slag i trynet der og da om jeg skulle falle ut av touren i 2011. Men det er viktig å legge det bak seg. På mange måter blir det som et dårlig slag. Glem det, og rett fokus mot det neste.

Å være her og nå

Slik er det for Tage. Og slik er det for alle andre golfere.

- Det spesielle med idretten vår er at du har omtrent de samme følelser og tanker, enten du er klubbgolfer eller proff. Noen dager sitter de lange slagene, andre dager er det først og fremst puttingen som fungerer. En dag treffer man stort sett alle fairwayer, neste

Eirik Tage – en tur på hjemmebane mellom slagene ser lyst på golfen og fremtiden

dag er det røffen som gjelder. Det som kan hende skiller den gode golfspilleren fra den mindre gode, er evnen til å være her og nå. I øyeblikket.

- Ikke minst på touren er det utrolig viktig å ha fokus på spillet – på golfen. Det er lett å la seg stresse av ranking og penger og det hele. Gjør man det i for stor grad, er det lett å miste grepet.

Alt i alt er Tage fornøyd med sesongen, selv om han selvsagt gjerne skulle ha sett at han fikk bedre uttelling i turneringene. Svært ofte har han begynt godt, for så å falle noe tilbake utover. Dermed har det vært vanskelig å klatre på rankingen. For ham som for andre er det ofte snakk om små marginer før alt fungerer og resultatene kommer. Nytt av året er en fast caddy. Barry, en eks-politimann fra London, og Tage har funnet tonen. Det å ha en støtte seg til, er viktig for Stavanger-spilleren.

- For meg er en god caddie gull verdt. Ved siden av det praktiske arbeidet som faller på ham både før, under og etter en turnering, er han med på å holde oppe trøkket gjennom en runde. Og det er viktig. Altfor mange caddier klapper sammen hvis runden mot formodning går litt opp og ned. Det gjør ikke Barry.

Trivsel viktigst

- Om du skulle si noe om hva som driver deg framover, hva ville da være det viktigste?

- Uten tvil er målene mine i sentrum. Alt det som vil kunne gi meg en topplassering. Men generelt er det viktig for meg å si at det som først og fremst driver meg, er at jeg trives utrolig godt med golfen. Jeg føler meg privilegert som får gjøre det jeg trives aller best med. Utfordringene står i kø, og det er utrolig givende å ta fatt på dem.

Sier Tage. Og legger til at de som tror at det er muligheten for enkle penger som gjør at man spiller golf på toppnivå, må tro om igjen. -Nei, slik er det selvsagt ikke. Det er de som klarer kortet, som får bra lønninger. De som er nye på touren og ikke har fått gode sponsorer i ryggen, sliter ofte dersom resultatene lar vente på seg. Noen går så langt som å ta opp private lån for å kunne gjennomføre sesongens reise- og turneringsprogram. Så dette er ingen dans for roser, i hvert fall ikke før du løfter deg skikkelig på rankingen.

Når høsten står for døren og programmet tillater det, setter Tage gjerne kursen mot Stavanger. - Hjemme går jeg gjerne noen runder på morgentid, mens det er få spillere på banen. Stavanger Golfklubb er og blir hjemmeklubb, og banen er alltid en spennende utfordring. Samtidig bruker jeg flere av de andre banene i distriktet. Nøkkel til en god trening er variasjon, mye spill og stadig nye utfordringer. Da blir man en god golfspiller.

Sier Tage. Før han gjør seg klar til helgens Europatour i Østerrike. Baggen er klar, han selv er godt forberedt. Og målet er i sikte!

Tages beste turneringer hittil i 2010

TURNERING	PLASS	SPILT INN (EURO)
KLM Open	42	9,720
Czech Open	35	13.600
Irish Open	53	10,800
Estoril Open de Portugal	43	5,200
The Celtic Manor Wales Open	34	15,371
Madrid Masters	50	6,600
Open de Espana	46	9,400
Madeira Islands Open	48	3,010
Alfred Dunhill Championship	44	5,300

TRALLEFORBUD - ny bestemmelse

FOTO ELLEN JEPSON

For å unngå at banen må stenge i vinter, har vi besluttet å innføre forbud mot all bruk av traller. Når dette evt. skjer bestemmes av greenkeeper, og vil være basert på bane-forhold og -tilstand. Tilbakemeldingen fra banemannskapene er helt klar når det gjelder trallebruk - i de våteste periodene kan dette i kombinasjon med null gressvekst gjøre skade på banen. Et tralleforbud er derfor nødvendig for å redusere slik skade.

Vi har tidligere hatt en ordning der trallebruk var tillatt med legeerklæring. Erfaringene med dette var ikke tilfredsstillende da det fremdeles ble en del skader på banen.

Ny bestemmelse går ut på at det i perioder med tralleforbud ikke gis dispensasjoner.

Det er lite vi spillere kan gjøre med været, men det er mye vi kan gjøre for å unngå skader trallebruk kan forårsake på banen.

- Bruk traller med brede hjul, ikke trehjuls-traller med smale dekk
- Bruk en lett bag, en trenger heller gjerne ikke alle køllene?
- Unngå å trille på våte områder, eller der en ser det begynner å bli et tråkk
- Hold trallene borte fra greenområdene

Problemet med slitasje skyldes ikke den enkelte trallen, men at mange trallebrukere går i de samme tråkkene. Klarer vi å få til en bedre disiplin på dette området, vil det trolig bidra til at et tralleforbud kan utsettes lengst mulig.

Vi er klar over at et forbud mot traller ikke er populært, men alternativet vil være å stenge banen helt når forholdene blir dårlige, og det ønsker vi ikke. Når vi har investert så mye i banen for å forlenge sesongen, må vi prioritere å skåne den best mulig.

Vi håper alle har forståelse for, og vil respektere tralleforbudet i vinter.

HILSEN BANEKOMITEEN

Ut vil vi, ut – og gjerne sammen

Kunne du tenke deg første novemberuke i Portugal, i hyggelig gruppe, med daglige konkurranserunder på topp baner og i temperaturer rundt minst 20 grader - og til en utrolig rimelig pris? - I år reiser vi for 17. gang, og alle som har lyst til å være med, er hjertelig velkommen, sier João Leitão. Dersom du foretrekker treningsøker med proff instruksjon, går det an å velge norsk PGA-tur i mars. Er du ekstra ivrig, har du kanskje lyst på begge deler?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Begge disse oppleggene går inn i SGK-kulturen. João Leitão er suveren nøkkelperson i Portugal-turen, og Henning Lindanger har lang fartstid som én av lederne for PGA Norges opplæringsprogram, hvor det å legge opp og gjennomføre treningsturen inngår i eksamensoppgavene for kvalifisering til head pro.

João Leitão - primus motor Portugal-turen

Henning Lindanger- PGA Norges opplæringsprogram

Før Portugal-turen fikk form, hadde Leitãos reist til Algarve med det portugisiske selskapet TAP og brukt en hel dag hver vei på turen. Når du reiser for bare én uke, blir det for dumt, sier João. Men så, i 1994, da han hørte at Estoril Golf Coast organiserer golfpakker, fant han ut at det er mulig å gjøre unna reisen på en halv dag. Både SAS, Lufthansa og KLM har flere forbindelser daglig; nå går det an å fly fra Sola 17.30, etter en vanlig arbeidsdag, og lande i Lisboa 22.25. Det var da han satte opp en plakate i klubbhuset: "har noen lyst til å prøve?"

Gunstige pakker

Estoril Golf Coast var del av den offisielle turismeorganisasjonen den gangen, og er nå blitt en stiftelse. Turistnæringen bruker

store ressurser på slike opplegg for å tiltrekke spillere i en tid da belastningen på banene ikke er så stor. Og tilbudet virker nesten utrolig: Åtte dager hvor to deler en bil, med sju overnattinger i dobbeltrom i et godt hotell, spill på seks forskjellige baner og inkludert tre gourmetmiddager koster i år Euro 746 pro pers. Attpå til er pakkefordelene så store at den som velger virkelig luksus-hotell, slipper unna med et beskjedent tillegg i pris. Hver deltaker ordner selv flybillett, og opplegget er så fleksibelt at det går an å legge til ekstra dager før og etter denne uken, og beholde pakketakster på både hotell, bil og greenfee.

- To av banene vi spiller på, har hatt Europatur de siste årene. Der er greenfee 100 og 150 Euro. De andre banene ligger mellom 50 og 80 Euro. Altså vil en slik uke koste rundt 500 Euro, minst, i greenfee for hver spiller, dersom folk reiser på egen hånd, forteller João.

Fem dagers konkurranse

Estoril Golf Coast-arrangementet har deltakere fra mange land, og omfatter mange hoteller og baner. De siste årene har rundt 170 spillere vært med, og spillet går på tre baner hver dag slik at alle får gode utslagstider, mellom 9 og 12. Spillerne er delt i fire herre- og fire dameklasser, som da omfatter deltakere på alle banene. Etter første dags oppvarming spilles stableford-konkurranse de neste fem dagene, og de fire beste rundene teller.

Langt de fleste deltakerne fra vår klubb velger å bo på samme hotell, og hele gruppen

Estoril - hull nr. 6

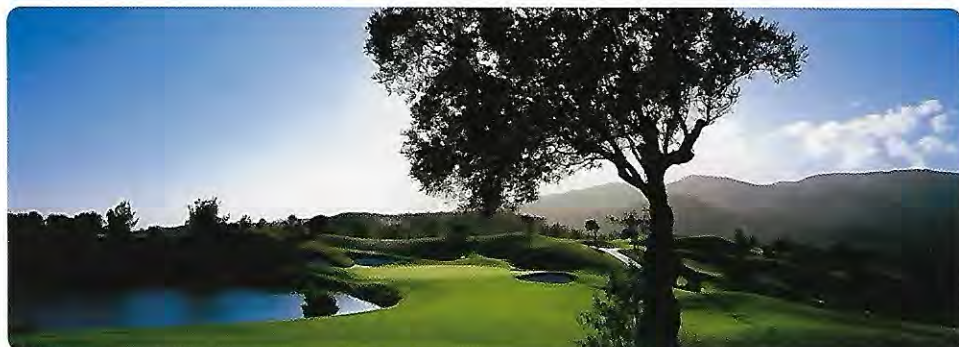
Klubbhuset på Penha Longa - ganske spesielt

spiller på samme bane. Ved ankomst er listene klar over utslagstider og grupper, og hver kveld kommer resultatene opp. Premieutdelingen, fredag kveld, er raus. Første året fikk hver av de 44 deltakerne premie, og fjorårets vinner fikk hotelloppholdet i gave.

Det er blitt tradisjon at den norske gruppen hver dag konkurrerer med en kombinasjon av spillere fra Manchester, Nederland og Sverige. Lars Vinje er norsk lagkaptein.

- Fellesskapet er viktigst

- Vi er blitt venner gjennom disse årene, sier João. - Fellesskapet er viktigst. Vi begynte som ren guttetur. Nå deltar både herrer og damer og par, både i spill og samvær. De dagene det ikke er felles middag, går vi gjerne ut i mindre grupper. Men så har vi skapt en tradisjon, at vi alle går ut sammen

I området rundt Estoril og Cascais er det et knippe fantastiske golfbaner. Her - morgenstemning på Penha Longa

Fiskerlandsbyen Cascais (ca. 35 000 innbyggere) ligger svært idyllisk til, omtrent 30 km vest for Lisboa. Her er det mye å se og et vell av gode restauranter tilbyr den perfekte avslutning på golfrunden

torsdagskvelden. En annen tradisjon er at Siri og jeg inviterer alle hjem til en drink i leiligheten vår i fiskerlandsbyen Cascais, en liten spasertur fra hotellet der de fleste bor.

João annonserer ikke turen lenger, fordi han regner med at folk vet om den. Men han sender gjerne en e-post til deltakerne fra de siste par årene. Så snart tiden er fastlagt, gjelder det å bestille fly raskest mulig. Da går det an å få billett til rundt kr. 1500 tur-retur, mens vanlig pris ligger rundt 2000. Han formidler kontakt med reisebyrået i Portugal, som folk så melder seg til.

- Har du lyst, kan jeg prøve

Språk? I motsetning til spanjolene, som ennå dubber film og TV, er portugisere etter hvert

gode i engelsk, forteller han.

Tidsvalget har variert litt. Noen år gikk turen tredje uke i november, noe mange mente var for sent. Nå er den tilbake i første uke. Da har det gjerne vært regn slik at banene er i veldig fin stand, og temperaturene ligger ennå rundt 25 grader når det er sol, rett under 20 hvis det regner. - Vi spiller i shorts og kortermet skjorte!

Om det går an å melde seg på når du leser dette? João smiler: - Påmeldingsfristen er egentlig 30. september, men portugisere er gjerne fleksible, og det er alltid bil å få og plass på hotell. Hør med meg, så kan jeg prøve!

PGA Norge lager treningstur i mars

PGA Norge har nesten årlig arrangert treningstur i mars, til Spania, Portugal eller de siste par årene Tyrkia. Denne turen er del av eksamensopplegget for håpefulle head proer, som skal vise at de både kan legge opp og lede turen, undervise og sjekke at lærdommen går inn. Henning Lindanger har lang fartstid som leder, oppsynsmann og sensor. Da det ble klart at ingen kandidater ligger i løypa for en slik tur i 2011, erklærte han at dersom PGA Norge ikke organiserer en treningstur, ville han selv sørge for at det ble. Heldigvis tar PGA oppgaven. For Henning har i mellomtiden pådradd seg en type lektorjobb: han følger opp golfelevne på idrettslinjen på St. Svithun to skoletimer fire dager i uken, og er back-up for Jan Egil som har tilsvarende avtale med Wang idrettsgymnas. Henning har to elever i hvert kull, og synes det er kjekt å kunne bidra til utviklingen på en litt annen måte.

PGA forhandler nå med turoperatører, og skal annonsere turen i Norsk Golf. Opplegget blir det tradisjonelle, med daglige treningsøkter og banespill hvor trener er med. Men denne gangen skal ikke deltakerne være prøvekaniner: turen blir ingen eksamensoppgave, men gjennomført av ferdigutdannede trenere. Det vil nok gi en forskjell, sier Henning. Og oppmuntrer alle som kunne tenke seg å få en pangstart på sesongen, å legge seg i hardtrening. Siste nytt er at en ny gruppe nå begynner utdanning til pro, slik at det da igjen blir PGA-tur etter veletablert mønster i mars 2012. 12, muligvis 13 kandidater vil delta, og blant dem blir Susanne Jepson fra vår egen klubb.

- Golf er så herlig teknisk!

João Leitão kom til Norge i 1973. Grunnen heter Siri. Han hadde alltid drevet med sport – faren var direktør for den portugisiske idrettshøgskolen. Da han var 11–12, var han med en onkel på golfbane i ferien, og fikk til og med kølle. Da sa han til seg selv at dersom han noen gang fikk mulighet, ville han prøve ut denne sporten.

År som lege i Ryfylke hjalp lite i så måte. Men i 1980 flyttet familien til Siris fødeby Stavanger. En tid arbeidet João i Elf. Via Siris tante og onkel, Ellen og Tor Hellesøe, fikk han kontakt med en annen elfing, Sverre Ekeli, som hadde arbeidet for Hellesøe i Nederland – og slik hadde det seg at hans aller første voksne golfbrunde spilte seg ut i lag med Sverre.

João begynte å spille i 1985 da det yngste barnet var sju, og Siri kom med etter hvert. Hans første milepæl var da han kom under 10 i handicap. Nå er ambisjonen å holde seg i single-handicap. Nyansene er hårfine: - Jeg ser en kjempeforskjell mellom å spille på hcp 8 og hcp 5. Men det fantastiske med golf er at spillet er så teknisk at det går an å fortsette å bli bedre. Alder er ingen begrensning. Nå er jeg 62, og har aldri før slått så langt - det gir en utrolig glede!

Intet å si på svingen! João på hull 17 i årets KM senior

Morgenstemning på hull 4. Stokkavatnet midt i mot er kamuflert av tåken

Før vi andre har stått opp...

– Grytidlig KM-morgen i september. Ennå har ikke de første solstrålene truffet åskammen i øst. Duggen ligger som et florlett teppe over hele banen og et slør av tåke gjør alle konturer utydelige. Ikke en lyd er å høre. Men plutselig skjer det. Det er som de morgentunge trærne kvepper til når stillheten plutselig brytes av noen kraftige brum, brum, brum! Det er lyden av greenklipperen på vei til første green!

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Metodisk og med stor presisjon manøvreres klippemaskinen over duggvåte greenflater. Klippe, klippe, klippe – kort skal det være! Det er jo KM, og da skal greenene være raske – og nådeløse mot dem som ikke klarer å sette putten i nedoverbakke. Det er her, på greenen, klinten skal skilles fra hveten.

3 1/2 time tar det å klippe alle greenene, og dette må gjøres både lørdagen og søndagen. I tillegg må hullene skiftes til nye posisjoner.

Dette er likevel barnemat i forhold til de ulike operasjonene som må til før en konkurranse av KM-kaliber. Dagen før, på fredagen, skjer dette:

- 3 mann singelklipper greener
- 1 mann klipper kragen rundt greener og forgreener
- 1 mann klipper teesteder
- 1–2 mann klipper fairways
- 1 mann klipper rundt og utenfor spillefeltet på teestedene
- 1 mann klipper området utenfor kragen på greenene
- 1 mann klipper semi-fairways
- Samtlige bunkers rakes for hånd

Intens greenklipping i grålysningen på hull nr. 2

Et stort mannskap

10 mann og tilsvarende antall maskiner må det altså til for at vi i KM skal få spille på en perfekt preparert bane og putte på raske greener. Det er noe å tenke på!

Men listen av gjøremål på banen er ikke forbeholdt bare de store konkurransene. De står på programmet til banemannskapet hver eneste mandag, onsdag og fredag gjennom hele sesongen. I tillegg er det et spesielt dressing- og gjødslingsprogram som skal følges. Lufting og kantklipping er også en del av de faste rutinene i løpet av sesongen.

Greener som tåler regn

I årets sesong har banen fått vise seg fra sitt aller ypperste, takket være intens jobbing fra et dedikert banemannskap og ikke minst, på grunn av en vellykket ombygging. De mangfoldige tonn sand som ble anvendt har vist seg uhyre effektive når store nedbørsmengder skal dreneres fort og effektivt fra greenflaten.

I tillegg bidrar onduleringen på en del av greenene til at vannet renner lettere av. Det kan være en liten trøst for oss når vi misser putten, at det tross alt er kjekkere å spille på ondulerte og tørre greener enn flate og våte.

Hvor lenge greenene kan spilles på i høst er opp til baneledelsen. I fjor ble de stengt 17. desember på grunn av snø, men mye er opp til været utover høsten. Når kommer den første snøen, mon tro?

“Jysla vanskelig å putta”

Denne kommentaren kom fra flere spillere under årets KM. Kombinasjonen raske greener og til dels intrikat ondulering på flere av dem, stilte store krav til presisjon. Mange flotte utslag og innspill ble, desverre for mange, spolert med alt for mange putter. Dette til tross – det var unison enighet om at KM aldri har vært spilt på en bedre bane!

Det var én kar som tok seg tid til å lese og vurdere greenen og som øyensynlig ikke hadde problemer med ondulering eller hullplassering. Aksel Kristoffer Olsen leverte rundene 73-73-70-67 og er Klubbmester herrer 2010

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Er banen blitt vanskeligere ?

Årets KM kan i alle fall tyde på det. For det er et tankekors at selv med en bane i tipp topp stand, med værguder som øste sol og varme over oss fra morgen til kveld hele helgen – så var det mye elendig score å se på resultatlistene. Det går vel heller ikke an å skylde på manglende deltakelse når hele 80 medlemmer stilte til start. Merkelig da at det var kun én, junioren Aksel Kristoffer Olsen, som klarte å score under banens par totalt for de 4 rundene – og det ved hjelp av en siste knallrunde på 67. Det var heller ingen som var i nærheten av å true Aksel med en score på -1. Han var suveren. Men hva gikk galt for så mange andre? Kan det være at banen etter ombyggingen av spesielt greenene, har blitt vanskeligere? Det skal bli spennende å se om de dårlige resultatene bare var tilfeldig, eller om det vil gi seg utslag også i større mesterskap.

Tåler vi ikke raske greener?

Det var flere spillere som kommenterte at greenene var uvant raske, og at dette i kombinasjon med til dels vanskelig hullplassering, var svært utfordrende. Én spiller fortalte at han etter hvert ble redd for i det hele tatt å berøre ballen – det skulle så lite til før det bar helt galt og langt avsted over de ondulerende greenene. En liten mistolkning av putten, f.eks i nedoverbakke, kunne også plutselig avstedkomme flere ekstra slag på scorekortet. Da hjelper det fint lite med gode og solide utslag og ok innspill når puttingen går rett vest!

For mye med 2x36?

Det skal en sterk psyke og ikke minst god kondisjon til for å holde nerver og konsentrasjon i sjakk over totalt 72 hull (herre/dame-klassen). Flere klubber i Norge spiller nå 36 hull lørdag og 18 hull søndag, og det er blitt diskutert om vi skal gjøre det samme, evt. legge inn en cut etter lørdagens spill

Klubbmester damer - Susanne Jepson

Vinner av klassen senior herrer - en svært godt fornøyd Inge Ullestad, som etter eget utsagn, hadde spilt to av sine beste runder noensinne

I klassen damer senior var det Solfrid Foseide (t.h.) som vant. Her sammen med den øvrige lederballen, fra v. Berit Gilje, Tove Synnøve Hognestad og Anne Surdal

som et ekstra spenningsmoment. Det vil også gi bedre flyt i spillet siste dag. Kanskje en god idé? Da har også de spillerne som aldri kan oppnå en premieplassering noe å strekke seg mot. Etter å ha fulgt Eirik Tage gjennom en årrekke har dette med “å klare cuten” fått en ny betydning. Det kan i seg selv være en liten seier bare å komme på rett side av den røde streken.

STØTT STAVANGER GOLKLUBBS SAMARBEIDSPARTNERE

HALLIBURTON

A|S|K|O

Malm Orstad as

SpareBank 1 SR-Bank

Chesterfield Gården

Schlumberger

CAMERON

RICA Rica Forum Hotel

NORSTONE
HEIDELBERGCEMENT Group

Seadrill

PTC as

KAEFER ENERGY

BLEST

DnB NOR

ITM

Nordea

OTTEREN
FIRMAGAVER

ConocoPhillips

Holmen Bar

Svithun assurance
medlem av assurandør.no

Independent Oil Tools a.s

Byggmester Sagen as

Rumag
skilt • reklame • dekor

CUTTER & BUCK.

roxar
MAXIMUM RESERVOIR PERFORMANCE

SKAGEN
Fondene

SMITH

Holta & Håland

Victoria Hotel
STAVANGER

Høstarbejdere. 1905.
Av Anna Ancher, en av Skagenmalerne.
Bildet tilhører Skagens Museum.

Melvær & Lønn Idé-entreprenør

Gode resultater krever hardt arbeid

I SKAGEN Fondene jobber vi hardt for å skape gode resultater for våre andelseiere.

Å finne selskaper som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Med andre ord å skille klinten fra hveten og finne de selskapene som har størst mulighet for å stige i verdi og gi best avkastning.

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om SKAGEN på www.skagenfondene.no.

Kunsten å bruke sunn fornuft

SKAGEN Fondene er Stavanger Golfklubbs hovedsamarbeidspartner.

Den syvende banen i St Andrews

Mange av SGKs medlemmer har reist til St Andrews og latt seg begeistre av alle de flotte banene. The Old Course – golfens Sixtinske Kapell. Nærmere golf gudene kommer du ikke. Men for to år siden åpnet byen en ny, den syvende som drives i regi av The St Andrews Links Trust. Den første nye på nesten hundre år. Og det har ikke skjedd uten rabalder. På nettforum og i magasiner verden over har debatten gått heftig. Er The Castle Course golfens syvende underverk, eller er det en uspillbar skandale? To stavangergutter reiste bort for å finne svaret.

AV DAG SVIHUS (TEKST OG FOTO)

Utslaget på hull 17 gir deg ikke bare en flott utsikt, men også et par sommerfugler i magen.

En smal asfaltvei smyer seg ned gjennom et vakkert strådekket landskap. Inn i mellom det høye brune gresset dukker det opp irrgroenne fairwayer og svært ondulerte greener, som i mangel av et mer passende uttrykk, nærmest trygler om en treputt. Om et par timer skal to vi putte på dem. Dessuten blåser det stiv kuling. Her er det bare å krysse fingrene.

The Castle Course ligger fem minutters kjøring sør for St Andrews. Banen er oppkalt etter Kinkell Castle som stod her i middelalderen. På en to kilometer lang klippe helt nede ved Nordsjøen og med fantastisk utsikt ned mot byen og mot havet. Kontrasten mellom banen og potetåkrene på oversiden er slående. Det utrolige er at før byggingen startet, så var banen en del av åkrene.

Mer kapasitet

Veien ender opp foran et sirkelrundt klubbhus. Det minner om en UFO som har landet mykt for at ET skal få seg en runde. Beskyttet av de store vinduene som vender ut mot Nordsjøen ser vi at meteorologen fikk rett. Bølgene går hvitt. Mye hvitt. Alt tyder på det dette ikke blir en helt vanlig runde.

Før vi går til rangen for å møte elementene, blir vi tatt i mot av Mike Woodcock, kommu-

nikasjonsdirektør i The Trust og Kevin Mackay, daglig leder for The Castle Course.

Det første spørsmålet:

- Har dere ikke baner nok i St Andrews?
- Golfinteressen i St Andrews vokser kraftig, sier Woodcock. Vi er oppe i 220 000 runder bare på de seks banene vi hadde. Så vi måtte utvide med en ny. Derfor kjøpte St Andrews Links Trust dette området og valgte den unge, skotske banearkitekten David McLay Kidd blant en lang liste av søkere til jobben.

Mike Woodcock, kommunikasjonsdirektør i St Andrews Links Trust og Kevin Mackay, daglig leder for The Castle Course.

Ville ikke ha supernavn

- Hvorfor ikke en kjendis? Hvorfor ikke Jack Niclaus? - The Trust ville ikke ha et supernavn, svarer Mackay. Ingen av de

andre banene våre har det. Det er banene som skal være kjendiser.

Våre to verter forteller at Kidd under sin innsalgspresentasjon hadde så lyst på jobben at han pratet i evigheter og at han fullstendig boblet over av entusiasme og en helt rå motivasjon for jobben.

Men oppgaven fikk han, og satte i gang med å bygge. Nesten tre år og uttallige timer med bulldozer senere stod banen ferdig. Paddeflate åkre var omgjort til et utrolig vakkert landskap. Kidd sier selv at han har prøvd å gjenskape et landskap som han tror en gang har vært her, den gang da slottsherrene brukte området til jakt. Banen har allerede det første året kommet seg inn på Golf Digests liste over de beste 100 banene i verden.

Tøff bane

- Banen har fått mye kritikk. Alt for tøff?
- Vi visste godt at dette kom til å bli et anlegg som aldri ville bli omtalt som en OK bane, sier Mackay. Det var det vi bestilte fra Kidd. En bane som skilte seg fra de andre seks. De som sier at banen er for tøff, kan tenke på at da den forholdsvis enkle Eden Course åpnet i 1914, ble også den kritisert for å være for vanskelig, smiler Woodcock.

- Vi er meget fornøyd med banen så langt, selv om mye allerede er justert og mer skal gjøres, innrømmer McKay. - Vi har blant annet fjernet mange av de mye omtalte gressdekte haugene på fairwayene, sier Woodcock. - Så langt i år har vi hatt 25 000 runder på banen og det kan vi godt leve med, sier skotten og smiler. - Vi er også glade for den enorme oppmerksomhet vi har fått.

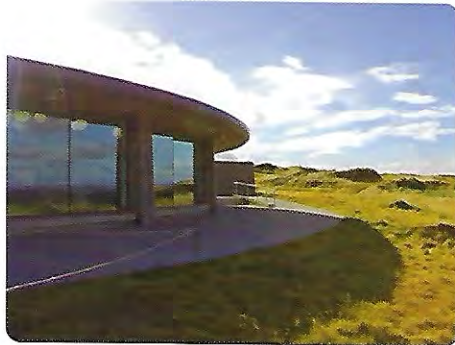
SGKs Michael Oram og artikkelforfatteren ble godt tatt i mot av banens profesjonelle starter.

Ut på banen

OK, nok prat. På med golfsko og ut i solen og vinden. Allerede på rangen får vi en varsel om hva som er i vente. Den er med vilje lagt opp slik at den dominerende vindretningen sørger for motvind og likner en fairway med en rekke av de mye omtalte haugene dekket med halvmeterhøye strå. Det er nesten som om Rod Stewart stikker hodet opp av bakken.

På første tee blir vi tatt i mot av en starter som vennlig forklarer oss hva vi bør tenke på. Han deler ut baneguider, en liten bag med pegger og en greengaffel.

På hull 8 ser vi et godt eksempel på hvordan det overalt dukker opp halvhøyt gress.

Det runde klubbhuset forsvinner nesten i terrenget. Herfra har du et fantastisk skue over Nordsjøen.

Etter et par hull er det flate klubbhuset forsvunnet. Det er bare banen og utsikten som opptar sansene. Hullene varierer mye. Hvert nytt teested er en oppdagelsesreise.

Baneguiden brukes flittig, for det er ofte alternative ruter til greenen og fairwayen deler seg i to. Allerede på teestedet bør du vite hvor flagget står, for flaggplasseringen gjør én inngangsvinkel lett og en annen nesten umulig.

Foran enkelte av greenene er det store "daler", kanskje 3-4 meter dype. Korte innspill slukes effektivt. Fra dalbunnen foran greenen er det ikke sikkert du ser pinnen.

Det er romslig mellom hullene. Totalt er området på godt over 800 mål og 450 av disse er røff. Men de knehøye stråene virker ikke skremmende. Røffen kompletterer i stedet det vakre landskapet og gir en følelse av at vi er på en bane som nesten har skapt seg selv.

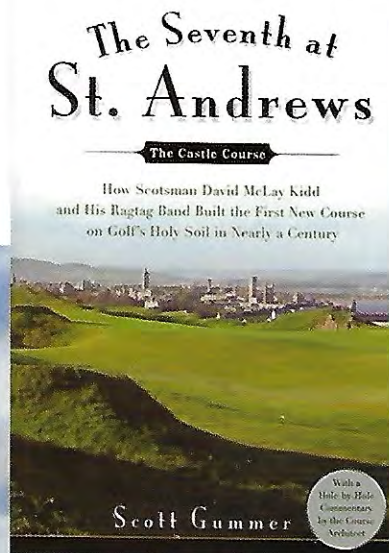

Jo da, greenene er ondulerte og feil innspill gir nesten automatisk treput.

Bok om banen

Forfatteren Scott Gummer fulgte arkitekten dag og natt i to år og skrev boken "The Seventh at St Andrews". Her forklarer McLay Kidd sin enkle designfilosofi. Han ville beskytte banens par. Et sted sier han: "Balls are not going to stop on the second bounce within four feet of the flagstick like they do on the US PGA Tour. It's just not going to happen here." Han blåser i kritikken.

McLay Kidd sier den kommer fra de samme som klager på at utstyret er blitt for bra og at ballene går for langt. Der har han jo et lite poeng. Men etter en 4-putt og en 5-putt begynner jeg å tro at herr Kidd kanskje tok litt for mye Møllers tran.

NIC JEPSON

POSTBOX POSTBOKS 4006 TASTA
4092 STAVANGER

B

NORGE

P.P.

Wow!

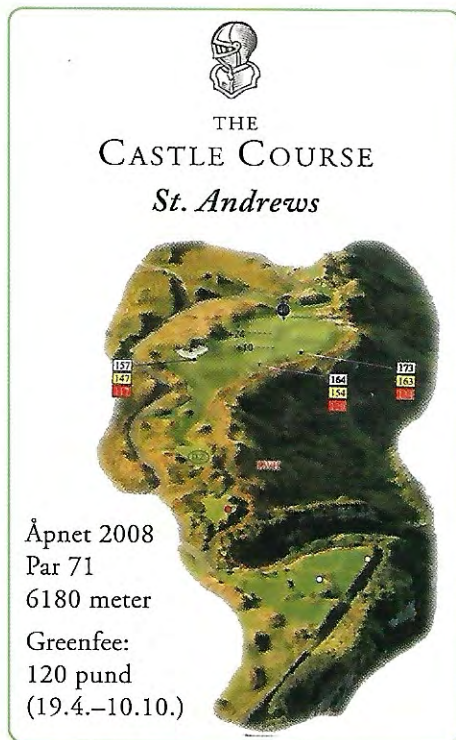
Det store wow-øyeblikket kommer på hull 6. Rett ned mot havet og en fairway som ser ut til å forsvinne i sjøen. Utslaget ser ut som om det er nødt til å gå i vannet. Men det er en illusjon. Fairwayen fortsetter bak bakkekammen og tar deg ned til greenen hvor utsikten mot St Andrews er på sitt mest spektakulære. Her tok jeg fram kamera før jeg tok fram putteren.

Det blir for mye å gå inn på alle hullene her. Jeg vil bare trekke fram hull 17. Det er til nå det vildeste og vakreste par-3 hullet jeg har spilt. 165 meter over brusende bølger, klipper og en liten sandstrand langt der nede under føttene dine. Hvor mange baller har vi egentlig i baggen?

Konklusjon

Joda, The Castle Course er flott, og den kommer nok til å bli enda bedre når den får noen år på nakken. Om den er den beste banen i St Andrews, er nok tvilsomt. The Old Course eier tradisjonen. Og Kingsbarns, noen kilometer lenger sør, er enda mer forseggjort. At The Castle Course er en berikelse for the home of golf er det ingen tvil om.

Banen er en sann test hvor du først som sist kan glemme begrepet rettferdig. Men uansett hvordan det går, så har du alltid utsikten å se tilbake på. Reis bort og prøv!

Vi går mot en tid med kaldere netter og kortere dager. Gressveksten på greener og fairwayer stagnerer. Banen er derfor ekstra sårbar og slites raskere. Dette håper vi den enkelte spiller tar hensyn til og prøver å ferdes så skånsomt som mulig. Å reparere pitchmarks er obligatorisk. Unngå å slepe trallen over våte partier, spesielt rundt greenen og der det ellers er slitt. Vi håper også at alle vil respektere og støtte opp om tralleforbudet i perioder når banen er spesielt utsatt. God vintersesong!

I bakgrunnen ligger byen St Andrews, og bak den igjen, helt til høyre, skimtes The Old Course og de andre banene i byen.

